

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบัญชีและการเงิน ศึกษากรณี
บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน

(Factors Affecting the Personal Financial Planning of Accounting and Finance Officers
of Frasers Property Thailand Public Company Ltd.)

กชกร ปลื้มมาลี¹

Kochakorn Pluemmalee

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) จำนวนเงินออมและเงินที่ลงทุนโดยรวม และจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ 2) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน จำนวน 350 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เป็นการสุ่มแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น สุ่มตัวอย่างแบบสะดวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใช้สถิติ Independent Sample Test (t-test), One way ANOVA และ Partial Correlation ผลการวิจัยพบว่า 1) จำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49,098.00 บาท/ปี (S.D. 60,266.94) จำแนกด้าน เพศ อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน จำนวนเงินออมและเงินลงทุนแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา จำนวนเงินออมและเงินลงทุนไม่แตกต่างกัน 2) ความสำคัญของการรับรู้ข่าวสาร ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับสูงที่สุด 3) ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงลบกับจำนวนเงินออมและลงทุนโดยรวม โดยมีค่าสหสัมพันธ์เชิงส่วน เท่ากับ -0.225 มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และ ด้านความรู้เรื่องภาวะทางเศรษฐกิจ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมและลงทุนโดยรวม ข้อเสนอแนะคือ บริษัทควรมีการส่งเสริม จัดอบรม หรือเพิ่มชั่วโมงการเรียนรู้ในเรื่องของการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้พนักงานตระหนัก และเห็นถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน เพื่อชีวิตที่ดีของพนักงานในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล, จำนวนเงินออมและเงินที่ลงทุน, พนักงานบัญชีและการเงิน

Abstract

¹ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง; Master of Business Administration program, Ramkhamhaeng University; Email: 6514060055@ru.ac.th

This research aims to examine 1) the amount of savings and money total investment classified by demographic factors 2) the importance of supporting factors 3) the Correlation between supporting factors and the overall amount of savings and investments. Use quantitative research methods There are a sample group used: Accounting and Finance Officers of Frasers Property Thailand Public Company Limited., total 350 persons. Data was collected using questionnaires. It was random and does not rely on probability. convenience sampling Statistics used in data analysis are percentage, maximum, minimum, frequency, average and standard deviation values. Testing the hypothesis of statistical significance at the .05 level. Using statistics, Independent Sample Test (t-test), One way ANOVA and Partial Correlation. The results found that 1) total amount of savings and investment has an average of 49,098.00 baht/year (S.D. 60,266.94). Classified by gender, age, status, and average monthly income are different. Total savings and invested money are different. As for education level Total savings and investment amount no different, 2) The importance of news awareness knowledge and understanding of personal financial planning Knowledge about economic situation in all 3 aspects is at the highest level, 3) Regarding information perception, it was found that there was a negative relationship with the overall amount of savings and investment. With a partial correlation ($r = -0.225$), there is a very low level of relationship. With statistical significance at the .05 level, knowledge and understanding of personal financial planning and knowledge of economic conditions were found to have no relationship with the overall amount of savings and investments. The suggestion is the company should promote, organize training or increase learning hours in the matter of financial planning. To make employees aware and see the importance of financial planning for the good life of future employees and be prepared to deal with various situations get better.

Keywords: personal financial planning, savings and investment amounts, Accounting and Finance Officers.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลถือเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนการใช้ชีวิตของทุกคน เพราะทุกคนจำเป็นต้องมีการวางแผน การบริหารการเงินที่ได้รับให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะถ้าหากบุคคลมีรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว บุคคลนั้นอาจจะมีแนวโน้มที่จะหนี้สินส่วนบุคคลเพื่อนำมาใช้จ่าย โดยเฉพาะยุคในปัจจุบันที่มีการพัฒนาในทุกด้าน เงินเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิต สภาพทางการเงินดีจะนำไปสู่เป้าหมายของชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดี การวางแผนทางการเงินที่ดีจัดได้ว่า

เป็นเข็มทิศที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และจะทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินได้ เพราะถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ชีวิตอย่างไม่ประมาท มีสติอยู่ตลอดเวลา การวางแผนทางการเงินจึงถือว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตของคนที่มีสติและปัญญา มีเหตุผล รู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ และพร้อมจะรับมือกับปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิต และเป็นเรื่องที่ไม่ควรละมองข้าม เพื่อให้รู้จักการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม รู้จักหา รู้จักเก็บ รู้จักการวางแผนตั้งแต่เริ่มต้น และรอบครอบในการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบัญชีและการเงินศึกษากรณี บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน เพื่อหาแนวทางที่จะนำไปสู่การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา 1) จำนวนเงินออมและเงินที่ลงทุนโดยรวมจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ 2) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน จำนวน 250 คนในขอบเขตด้านของระยะเวลาในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามตั้งแต่ระหว่างเดือน มีนาคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2567

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามความหมายของ (สมาคมนักวางแผนการเงินไทย) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือกระบวนการในการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมเพื่อให้แต่ละบุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายชีวิตตามลำดับความสำคัญที่ต้องการได้ หรือ การวางแผนเกี่ยวกับการเงิน เพื่อให้ฝันเป็นจริงได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่ได้หมายถึงแผนสำหรับคนมีเงินเท่านั้น แต่คือแผนเพื่อให้ทุกคนมีเงินเพียงพอใช้จ่าย และมีความสุขไปตลอดทุกช่วงวัยของชีวิต (ศูนย์การอบรมไทยพีเอฟเอ) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า เป็นกระบวนการประเมินสถานภาพทางการเงิน ความเป็นอยู่ของบุคคลคนหนึ่ง และทำการพัฒนาปรับปรุงการหารายได้ การใช้จ่าย และการลงทุนให้มีฐานะที่ดีขึ้น ด้วยการเข้าไปศึกษาถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และกระบวนการในการตัดสินใจทางการเงินของบุคคลคนนั้นสถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ไว้ว่าเป็นกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล เช่น การออม การลงทุน ตามเป้าหมายของบุคคลเป็นการยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น และมีความมั่นคงขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจการวางแผนทางการเงิน ตามความหมายของ Cliff A. Robb, Patryk Babiarz และ Ann Woodyard (2555) กล่าวว่า ความรู้ทางการเงินมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

ทางการเงิน จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งพบว่าหากผู้คนมีความรู้ด้านการเงินเพิ่มขึ้นจะปฏิเสธที่จะขอสินเชื่อมากขึ้นถึงร้อยละ 7 ในทางตรงกันข้าม ผู้คนที่มีความรู้ด้านการเงินเพิ่มขึ้นจะแสวงหาการปรึกษาด้านการออม การลงทุน อสังหาริมทรัพย์ การวางแผนภาษี และซื้อประกันชีวิต เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.5 ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณี นุสสิทธิ (2561) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของความรู้ ความเข้าใจ ของพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์และการเงิน ได้แก่ ความรู้ด้านดอกเบี้ย ความรู้ด้านอัตราเงินเฟ้อ เงินฝืด และความรู้ในเรื่องความเสี่ยง ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การออมเงิน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ตามความหมายของ ธนิสร์ เกียรติปริชา (2561) กล่าวว่า การรับรู้ข่าวสาร จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่าน ทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต มีอิทธิพลในการรับรู้ข่าวสารอย่างรวดเร็ว ธนพล จันทรแก้ว เดช (2562) กล่าวว่า ปัจจัยแวดล้อมในการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูลและข่าวสารนั้นมีผลต่อพฤติกรรม การลงทุน เพราะเป็นเรื่องราวข้อเท็จจริง มีความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกวิเคราะห์กลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ ตามความหมายของ วารสารหาตใหญ่วิชาการ 17(2) (2562) ที่ได้กล่าวว่า ภาวะเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบ ทั้งเศรษฐกิจแบบรุ่งเรือง หรือ เศรษฐกิจแบบถดถอย ทั้งนี้ไม่ว่าเศรษฐกิจจะอยู่ในภาวะใด บุคคลย่อมจำเป็นต้องมีรายได้และมีการใช้จ่าย เพื่อการอุปโภค บริโภค ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเงินส่วนบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ เศรษฐกิจถดถอยย่อมมีโอกาสมากขึ้นที่บุคคลจะได้รับผลกระทบทางลบจากภาวะเศรษฐกิจดังกล่าว หาก บุคคลมีรายได้ที่ไม่เพียงพอสำหรับรายจ่าย โดยเฉพาะรายจ่ายที่จำเป็นสำหรับ การดำรงชีพ บุคคลดังกล่าว มีแนวโน้มที่จะก่อหนี้ส่วนบุคคลหรือหนี้ครัวเรือนเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายหนี้ครัวเรือน คือภาระผูกพัน และจะ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในอนาคตเช่นกัน และในที่สุดภาระหนี้สินที่สูงเกินไปรวมทั้งหนี้สินที่ไม่จำเป็น จะทำให้ความมั่งคั่งของบุคคลดังกล่าวลดน้อยลง จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาวะ เศรษฐกิจ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ความหมายว่า ภาวะทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน เช่น ภาวะเศรษฐกิจในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายของผู้บริโภค ส่งผลให้เกิดทั้งผลดี และผลเสียต่อการวางแผนทางการเงินในแต่ละบุคคลต่างกันไป ซึ่งจะขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นคือผู้ที่ได้รับ ผลกระทบด้านใด และใช้ประโยชน์จากสภาวะนั้นในการวางแผนทางการเงินของตนเองให้รอบคอบยิ่งขึ้น

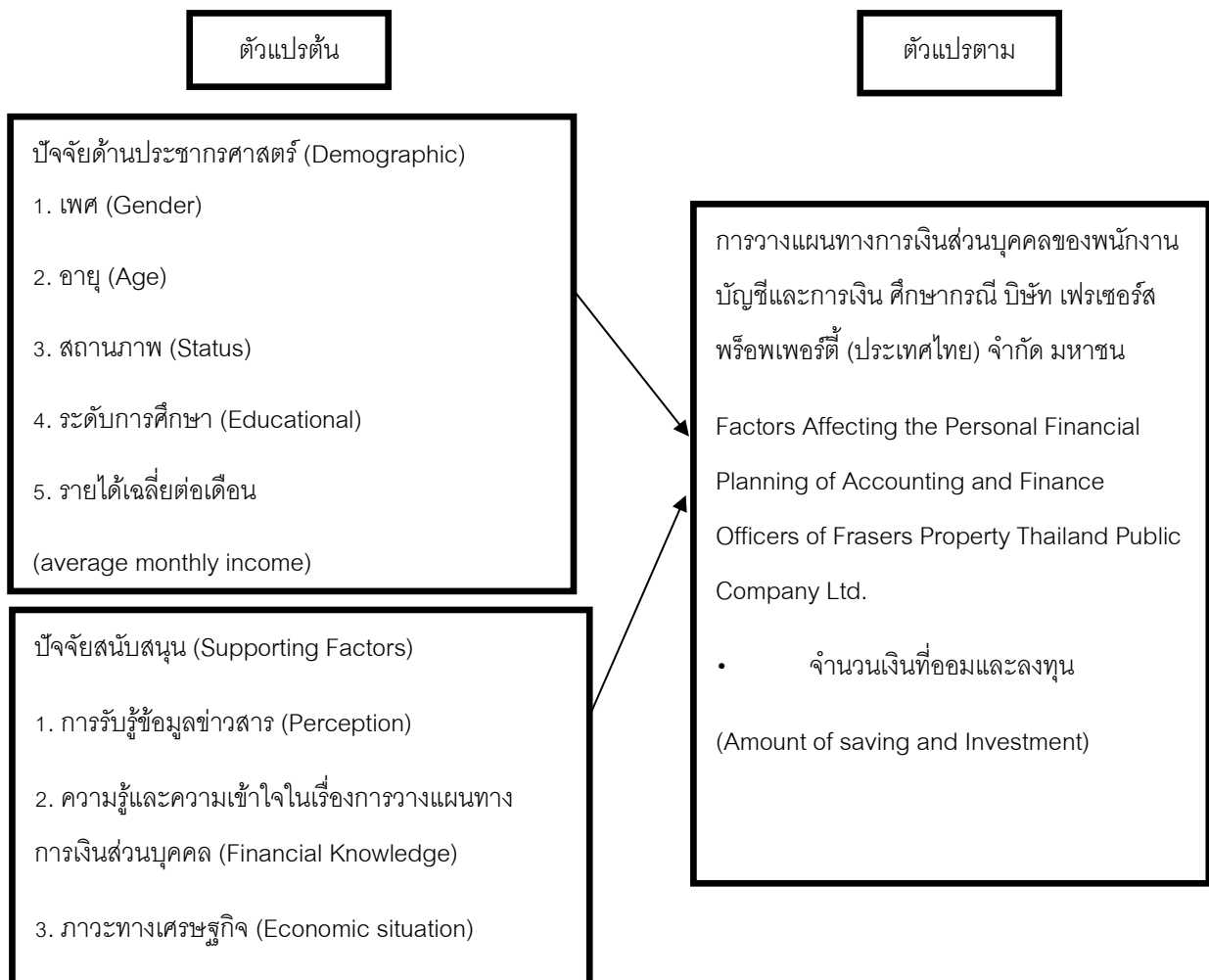
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน ตามความหมายของ (Frank K. Reilly. 1992: 6) ได้กล่าวว่า การลงทุน หมายถึงการกันเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับ ในอนาคต ซึ่ง จะชดเชยให้แก่ผู้กันเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิด แก่กระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ (จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2540: 7) ได้กล่าวว่าการกันเงิน หมายถึง การที่เจ้าของหรือผู้มีเงินได้ ชะลอการใช้เงินจำนวนนั้นในงวดปัจจุบัน โดย หวังว่าในช่วงเวลาหนึ่ง เงิน

จำนวนนั้นจะออกเงยขึ้น หมายถึงการออมนั่นเอง การนำเงินจำนวนนี้ไปซื้อทรัพย์สินทางการเงิน เช่น การฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ การซื้อพันธบัตรรัฐบาล ซื้อหุ้นสามัญก็เป็นการการลงทุนประเภทหนึ่ง เรียกว่า “การลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน หรือ การลงทุนใน หลักทรัพย์”

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1) เพศ แตกต่างกัน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 2) อายุ แตกต่างกัน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 3) สถานภาพ แตกต่างกัน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 4) ระดับการศึกษา แตกต่างกัน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 6) ปัจจัยสนับสนุนด้านการรับรู้ข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม สมมติฐานที่ 7) ปัจจัยสนับสนุนด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม สมมติฐานที่ 8) ปัจจัยสนับสนุนด้านความรู้เรื่องภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม ประชากรที่ใช้และกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้การเก็บข้อมูลโดยการสุ่มจากพนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชนขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน

แบบจำลองเชิงประจักษ์

$Y = f(X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8)$ โดยกำหนดให้ Y = จำนวนเงินออมและเงินลงทุน บาทต่อปี X_1 = เพศ (Gender) X_2 = อายุ (Age) X_3 = สถานภาพ X_4 = ระดับการศึกษา X_5 = รายได้เฉลี่ยต่อเดือน X_6 = ปัจจัยสนับสนุน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร X_7 = ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล X_8 = ปัจจัยสนับสนุน ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ IBM SPSS ในการวิเคราะห์การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษา 1) จำนวนเงินออมและเงินที่ลงทุนโดยรวมจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา สำหรับการอธิบายข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และปัจจัยสนับสนุน โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุน ดำเนินการศึกษาวเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการอธิบายข้อมูลของตัวแปรเชิงคุณภาพ โดยใช้ค่าร้อยละ และค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติ Partial Correlation ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ .05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมาก ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2548)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) จำนวนเงินออมและเงินที่ลงทุนโดยรวมจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ดำเนินการศึกษาวเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการอธิบายข้อมูลของตัวแปรเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าร้อยละและค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ($n=250$)

ช่วงร้อยละจำนวน	เงินที่ออมและ	ค่าความถี่	ร้อยละ	ระดับจำนวนเงินออม	ความหมาย
	ลงทุนโดยรวม		(%)	และเงินลงทุน	ของระดับ
				(จำนวนเงิน)	
0.00%	7	2.8	0.00	0.00	ไม่มีเลย

0.01-20.00%	227	90.8	50.00	100,000.00	ต่ำที่สุด
20.01-30.00%	8	3.2	100,050.00	150,000.00	ต่ำมาก
30.01-40.00%	1	0.4	150,050.00	200,000.00	ต่ำ
40.01-50.00%	0	0.00	200,050.00	250,000.00	ค่อนข้างต่ำ
50.01-60.00%	2	0.8	250,050.00	300,000.00	ปานกลาง
60.01-70.00%	0	0	300,050.00	350,000.00	ค่อนข้างสูง
70.01-80.00%	0	0	350,050.00	400,000.00	สูง
80.01-90.00%	0	0	400,050.00	450,000.00	สูงมาก
90.01-100.00%	3	1.2	450,050.00	500,000.00	สูงที่สุด

60,266.94	S.D.รวม
500,000.00	Maximum
0.00	Minimum
49,098.00	Mean

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวมอยู่ในช่วง 0.01-20.00% คิดเป็นร้อยละ (%) ค่าความถี่ 227 อยู่ในระดับต่ำที่สุด ระดับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวมอยู่ในช่วง 20.01-30.00% คิดเป็นร้อยละ (%) 3.2 ค่าความถี่ 8 อยู่ในระดับต่ำมาก ระดับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวมอยู่ในช่วง 30.01-40.00% คิดเป็นร้อยละ (%) 0.4 ค่าความถี่ 1 อยู่ในระดับต่ำระดับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวมอยู่ในช่วง 50.01-60.00% คิดเป็นร้อยละ (%) 0.8 ค่าความถี่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ระดับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวมอยู่ในช่วง 90.01-100.00% คิดเป็นร้อยละ (%) 1.2 ค่าความถี่ 3 อยู่ในระดับสูงที่สุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 60,266.94 ค่าสูงสุด 500,000.00 ค่าต่ำสุด 0.00 และค่าเฉลี่ย 49,098.00

ตารางที่ 2 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม จำแนกตามเพศ (n=250)

เพศ	N	ร้อยละ(%)	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	S.D.
ชาย	53	21.20	56,716.98	0.00	500,000.00	93,907.56
หญิง	197	78.80	47,048.23	0.00	500,000.00	47,483.65

รวม	250	100	49,098.00	0.00	500,000.00	60,266.93
-----	-----	-----	-----------	------	------------	-----------

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาด้านเพศ พบว่า เพศในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมเท่ากับ 49,098.00 บาท/ปี มีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0 บาท/ปี และค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 60,266.93 สำหรับเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมเท่ากับ 47,048.23 บาท/ปี มีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0 บาท/ปี และค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 47,483.65 ในขณะที่เพศชาย มีสัดส่วนเท่ากับ 53 คน หรือ 21.20% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมเท่ากับ 56,716.98 บาท/ปี มีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0 บาท/ปี และค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 93,907.56

ตารางที่ 3 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม จำแนกตามช่วงอายุ (n=250)

ช่วงอายุ	N	ร้อยละ(%)	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	S.D.
ไม่เกิน 30 ปี	185	74.0	34,497.30	0.00	100,000.00	14,244.03
31 ปี ถึง 40 ปี	45	18.0	58,977.78	0.00	200,000.00	37,169.45
41 ปี ถึง 50 ปี	15	6.0	165,333.33	50,000.00	500,000.00	156,655.52
50 ปีขึ้นไป	5	2.0	151,700.00	3,500.00	500,000.00	202,220.67
รวม	250	100.0	49,098.00	0.00	500,000.00	60,266.93

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาด้านอายุ พบว่า ช่วงอายุในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมเท่ากับ 49,098.00 บาท/ปี มีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0 บาท/ปี และค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 60,266.93 สำหรับช่วงอายุ ไม่เกิน 30 ปี มีสัดส่วน 185 คน หรือ 74% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34,497.30 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 100,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14,244.03 สำหรับช่วงอายุ 31 ปี ถึง 40 ปี มีสัดส่วน 45 คน หรือ 18% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58,977.78 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 200,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 37,169.45 สำหรับช่วงอายุ 41 ปี ถึง 50 ปี มีสัดส่วน 15 คน หรือ 6% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 165,333.33 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 202,220.67 และสำหรับช่วงอายุ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีสัดส่วน 5 คน หรือ 2% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 151,700.00 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 60,266.93

ตารางที่ 4 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม จำแนกตามสถานภาพ (n=250)

สถานภาพ	N	ร้อยละ(%)	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	S.D.
โสด	190	76.0	36,284.22	0.00	200,000.00	19,923.48
สมรส	49	19.6	100,010.20	0.00	500,000.00	118,108.46
หม้าย/หย่าร้าง	11	4.4	43,636.36	30,000.00	60,000.00	11,200.65
รวม	250	100.0	49,098.0040	0.00	500,000.00	60,266.93

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาด้านสถานภาพ พบว่า สถานภาพในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมเท่ากับ 49,098.00 บาท/ปี มีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0 บาท/ปี และค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 60,266.93 สำหรับสถานภาพโสด มีสัดส่วน 190 คน หรือ 76.00% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36,284.22บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 200,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 19,923.48 สำหรับสถานภาพสมรส มีสัดส่วน 49 คน หรือ 19.6% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100,010.20 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 118,108.46 สำหรับสถานภาพหย่าร้าง มีสัดส่วน 11 คน หรือ 4.4% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43,636.36บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 60,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11,200.65

ตารางที่ 5 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา (n=250)

ร ี อ ย ล ะ						
ระดับการศึกษา	N	(%)	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	3.6	33,166.78	0.00	150,000.00	49,417.78
ปริญญาตรี	219	87.6	48,063.93	0.00	500,000.00	62,434.89
ปริญญาตรีขึ้นไป	22	8.8	65,909.09	0.00	200,000.00	35,410.40
รวม	250	100.0	49,098.00	0.00	500,000.00	60,266.93

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาด้านระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมเท่ากับ 49,098.00 บาท/ปี มีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0 บาท/ปี และค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 60,266.93 สำหรับระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วน 9 คน หรือ 3.6% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33,166.78 1 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 150,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 49,417.78 สำหรับระดับการศึกษา ปริญญาตรี มีสัดส่วน 219 คน หรือ 87.6% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48,063.93 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 62,434.89 สำหรับระดับการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป มีสัดส่วน 22 คน หรือ 8.8% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65,909.09 บาท/ปี ค่าสูงสุดเท่ากับ 200,000 บาท/ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 35,410.40

ตารางที่ 6 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=250)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	S.D.
ไม่เกิน 20,000 บาท	14	5.6	21,464.36	0.00	60,000.00	17,278.69
20,001 - 30,000 บาท	158	63.2	34,139.24	0.00	80,000.00	13,723.60
30,001 - 40,000 บาท	41	16.4	50,487.80	10,000.00	200,000.00	29,064.69
40,001 บาทขึ้นไป	37	14.8	121,891.89	50,000.00	500,000.00	128,556.90
รวม	250	100.0	49,098.00	0.00	500,000.00	60,266.93

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมเท่ากับ 49,098.00 บาท/ปี มีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0 บาท/ปี และค่าสูงสุดเท่ากับ 500,000 บาท/ปี (S.D.60,266.93)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ 2) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุน ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการอธิบายข้อมูลของตัวแปรเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าร้อยละ และค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (n=250)

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ปัจจัยสนับสนุน ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้เรื่องภาวะเศรษฐกิจ (n=250)

ตัวแปร (หน่วย)	ค่าสถิติ				
	N	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ปัจจัยสนับสนุน					
-คะแนนด้านการรับรู้ข่าวสาร (PCT) ปรับเป็น 100					
ให้เท่ากัน	250	0	100	92.7	18.59
-คะแนนความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (FKO)	250	50	100	98.24	6.65
-คะแนนความรู้ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ (ENM)	250	40	100	96.92	10.01

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 92.7 คะแนน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน มีค่าสูงสุดเท่ากับ 100 คะแนน (S.D. 18.59) ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คะแนนความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 98.24 คะแนน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ

50 คะแนน มีค่าสูงสุดเท่ากับ 100 คะแนน (S.D. 6.65) ปัจจัยสนับสนุน ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ คะแนนความรู้ด้านภาวะเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 96.92 คะแนน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 40 คะแนน มีค่าสูงสุดเท่ากับ 100 คะแนน (S.D. 10.01)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม จะใช้สถิติเชิงอนุมาน การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตารางที่ 8 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม (n=250)

ตัวแปร	ตัวแปรต้น	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Partial Correlation)			
		ตัวแปรตาม (SAI)	Significance	df	ความหมาย
ควบคุม		Correlation	(2 Tailed)		
ปัจจัยสนับสนุน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (PCT)					
FKO, ENM	-PCT	-0.255*	0.001	246	ต่ำมาก
ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (FKO)					
PCT, ENM	-FKO	0.030	0.634	246	ไม่มีความสัมพันธ์
ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้เรื่องภาวะทางเศรษฐกิจ (ENM)					
PCT, FKO	-ENM	0.080	0.210	246	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 8 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงลบกับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม โดยมีค่าสหสัมพันธ์เชิงส่วน เท่ากับ -0.225 มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และ ด้านความรู้เรื่องภาวะทางเศรษฐกิจ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 1) ด้านเพศ ผลการศึกษาพบว่า เพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความแปรปรวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน หรือเพศไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 2) อายุ ผลการศึกษาพบว่า อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน หรืออายุมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 3) สถานภาพ ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 4) ระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อจำนวนเงินที่ออมและ

ลงทุนโดยรวมไม่แตกต่างกัน หรือระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน หรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 6) ปัจจัยสนับสนุน ด้านการรับรู้ข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 7) ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย 8) ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้เรื่องภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ผลการศึกษาพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ในส่วนของปัจจัยสนับสนุน ด้านการรับรู้ข่าวสาร พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงลบกับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม โดยมีค่าสหสัมพันธ์เชิงส่วน เท่ากับ -0.225 มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ สำหรับปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และ ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้เรื่องภาวะทางเศรษฐกิจ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม

สรุปผลและอภิปรายผล

อภิปรายผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 1) จำนวนเงินออมและเงินที่ลงทุนโดยรวมจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ พบว่า จำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49,098.00 บาท/ปี (S.D. 60,266.94) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้แก่พนักงาน 5% และเพิ่มขึ้นตามอายุงาน สูงสุด 15% พนักงานจึงเลือกที่จะลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัท มากกว่าเอาเงินออมและเงินลงทุนไปลงทุนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิชาภา กุณวงศ์ (2556) พบว่าปัจจัยประชากรศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อภิปรายผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 2) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุน ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้เรื่องภาวะเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยสนับสนุน คณะกรรมการรับรู้ข่าวสาร คณะแนวความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คณะแนวความรู้เรื่องภาวะเศรษฐกิจ พบว่า ด้านการรับรู้ข่าวสาร คณะแนวเฉลี่ยเท่ากับ 92.7 (S.D. 18.59) อยู่ในระดับสูงที่สุด ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คณะแนวเฉลี่ยเท่ากับ 98.24 (S.D. 6.65) อยู่ในระดับสูงที่สุด ความรู้ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ คณะแนวเฉลี่ยเท่ากับ 96.92 (S.D. 18.59) อยู่ในระดับสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสาร ทางด้านการเงินได้จากสื่อประเภทต่างๆ ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ทำให้สามารถเลือกวิธีการในการจัดการทางการเงินของตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และหากบุคคลมีความรู้ความเข้าใจทางการเงินที่ดี ก็จะสามารถมีการวางแผนทางการเงินที่ดีได้ มีเงินออมและเงินลงทุนอย่างเพียงพอ เพื่อใช้ในคราวที่จำเป็น ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจติพร สิริพิพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในระดับมาก และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลในระดับปานกลาง อภิปรายผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินออมและเงินลงทุนโดยรวม พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยสนับสนุนกับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ในส่วนของปัจจัยสนับสนุน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงลบกับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม โดยมีค่าสหสัมพันธ์เชิงส่วน เท่ากับ -0.225 มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคคลไม่จำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารภายนอกมากนัก ก็สามารถวางแผนทางการเงินได้ทุกคน แต่ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นจะวางแผนการเงินของตนเองหรือไม่ สำหรับปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และ ปัจจัยสนับสนุน ด้านความรู้เรื่องภาวะทางเศรษฐกิจ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับ กิจติพร สิริพิพันธุ์ (2553) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ 1) จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินกว่าครึ่งหนึ่ง มีจำนวนออมเงินหรือลงทุน ค่าเฉลี่ย 49,098.00 บาท/ปี (S.D. 60,266.94) ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด ดังนั้นบริษัทควรมีการส่งเสริมในเรื่องของการวางแผนทางการเงิน เก็บออม เพื่อให้พนักงานตระหนัก และเห็นถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน เพื่อชีวิตที่ดีของพนักงานในอนาคต 2) จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลเชิงลบต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นบริษัทควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล การออม และการลงทุน ให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้รับทราบ และมีข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินให้ประสบความสำเร็จ 3) จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม หรือไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทุกคนทราบอยู่แล้วว่าการวางแผนทางการเงินคืออะไร ทำอย่างไรถึงจะประสบความสำเร็จ ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นๆ จะทำได้หรือไม่ การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่จำเป็นกับทุกคน และจะยิ่งจำเป็นมากขึ้นในอนาคตข้างหน้า เพราะความไม่แน่นอนในชีวิตมีมากขึ้น ทั้งความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ การวางแผนทางการเงินที่ดีถือได้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและจะทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินมากขึ้น ดังนั้นบริษัทควรส่งเสริมให้มีการจัดอบรม หรือเพิ่มชั่วโมงการเรียนรู้ในเรื่องขอ

งการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้พนักงานในองค์กร หันกลับมาใส่ใจถึงเรื่องนี้ ว่ามีความสำคัญกับอนาคตข้างหน้าของตัวเองอย่างไร 4) จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ความรู้เรื่องของภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ออมและลงทุนโดยรวม และไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทุกคนทราบถึงเรื่องภาวะเศรษฐกิจเป็นอย่างดี สามารถรับรู้ได้จากหลายช่องทาง เช่น ทางโทรทัศน์ หรือบทความต่างๆ จากทาง Internet ดังนั้น บริษัทควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจในประเทศ และภาวะเศรษฐกิจในต่างประเทศ ให้พนักงานในองค์กรรับทราบ และให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินมากขึ้น และความรู้เรื่องของภาวะเศรษฐกิจ จะทำให้บุคคลเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1) ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพียงประชากร ที่เป็นพนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท เฟรเซอร์ส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งหากต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้น จึงควรเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งถัดไปให้แตกต่างจากเดิม จากเดิมที่เป็นเพียงพนักงานบัญชีและการเงิน อาจจะเพิ่มเป็นพนักงานทั้งหมดในองค์กร เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น 2) ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านอาชีพ รูปแบบการวางแผนทางการเงิน เป้าหมายของการวางแผนทางการเงิน ที่อาจจะส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพครบถ้วน และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

Hanna and Wozniak (2001) และ Shiffman and Kanuk (2003). Consumer behavior. New Jersey:

Prentice Hall.

Klapper, Joseph T. (1960). The effects of mass communication. New York: Free Press.

กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เชื้อมทิศการเงิน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจ Bizbook.

กิตติพร สิทธิพันธ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (รายงานวิจัย) ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย กรุงเทพ.

กิติมา สุรสนธิ. 2544. ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณิชาภา กุณวงศ์. (2556). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลาปาง. ลาปาง: มหาวิทยาลัยเนชั่น.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). การวางแผนการเงินคืออะไร? สืบค้นจาก

<https://www.set.or.th/>

เดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ. (2560). การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

ปิยพร พันธุ์ผล. (2559). ความสำคัญของการเงิน. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2567. เข้าถึงได้จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/599745>

รองศาสตราจารย์ ดร.ภณิดา สุนทรไชย. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ศิรินุช อินละคร. (2548). การเงินบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริพงษ์ ใจคำ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ กรณีศึกษาพนักงาน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

ศูนย์การอบรมไทยพีเอฟเอ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2565

จาก <https://www.thaifaonline.com/news/view/23>

สถาพร อานา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ, รายงานการวิจัยวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.

สมาคมนักวางแผนการเงินไทย. การวางแผนการเงินคืออะไร. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2565 จาก

https://www.tfpa.or.th/financial_planner.php?id=12&sub=14 สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุขใจ น้ำผุด. (2545). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรุณี นุสสิทธิ . (2561). "ความรู้ทางการเงินของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม." การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6, 609-619.